

Sygn. akt VII K 263/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia SR Arkadiusz Zmudziński

Protokolant: prac. sąd. Alicja Maciejewska

w obecności prokuratora Prok. Rej. Natalii Domaradzkiej

po rozpoznaniu w dniu 13.05.2014 r. sprawy **L. S.**, ur. (...) w O., syna R. i S. z d. W.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 22.03.2010 r., w sprawie VII K 261/10, za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 19.01.2010r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 4; postanowieniem z dnia 13.01.2014 r. zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności;

2) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 11.10.2010 r., w sprawie VII K 667/10, za czyn z art. 158 § 1 kk popełniony w dniu 29.01.2010 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat; postanowieniem z dnia 19.09.2013 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

3) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 12.07.2013 r., w sprawie VII K 421/13, za czyn z art. 157 § 1 kk popełniony w dniu 13.10.2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawach: VII K 261/10 (pkt 1) oraz VII K 667/10 (pkt 2) i orzeka wobec skazanego **L. S. karę łączną 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;**

II. na podstawie art. 576 § 1 kpk połączone wyroki w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu;

III. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy dotychczas odbytych kar: 19.01.2010 r. – 19.01.2010 r. (w sprawie VII K 261/10 - pkt 1) oraz od 7 listopada 2013 r. (w sprawie VII K 667/10 – pkt 2);

IV. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w części dotyczącej kary opisanej w pkt 3;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. C. kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych tytułem opłaty za obronę skazanego wykonywaną z urzędu oraz kwotę 27,60 tytułem podatku VAT;

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od kosztów sądowych.

Sygn. akt VII K 263/14

UZASADNIENIE

Wniosek o wydanie wyroku łącznego złożył skazany L. S., wobec którego orzeczono prawomocne wyroki:

1) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 22.03.2010 r., w sprawie VII K 261/10, za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 19.01.2010 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 4; postanowieniem z dnia 13.01.2014 r. zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności;

2) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 11.10.2010 r., w sprawie VII K 667/10, za czyn z art. 158 § 1 kk popełniony w dniu 29.01.2010 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat; postanowieniem z dnia 19.09.2013 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

3) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 12.07.2013 r., w sprawie VII K 421/13, za czyn z art. 157 § 1 kk popełniony w dniu 13.10.2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd zważył, co następuje:

W sprawie niniejszej zachodzą przewidziane w art. 85 kk podstawy do połączenia kar i orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawach: o sygn. akt VII K 261/10 (pkt 1) i VII K 667/10 (pkt 2), albowiem mamy w tym przypadku do czynienia z tzw. realnym zbiegiem przestępstw objęty tymi wyrokami, czyli dane przestępstwa zostały popełnione zanim zapadł pierwszy z łączonych wyroków.

Przy czym zbiegi te zostały ustalone w oparciu o uchwałę Sądu Najwyższego (posiadającą status zasady prawnej) z dnia 25 lutego 2005 r., sygn. akt I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13.

Natomiast czyn opisany w pkt 3 nie jest należy do tego zbiegu i w związku z tym należało umorzyć w tej części postępowanie (pkt IV części dyspozytywnej wyroku).

Przechodząc do wymiaru kary łącznej:

Problemem otwartym przy łączeniu kar jednostkowych orzeczonych wyrokami nadającymi się do połączenia, opisanymi wcześniej była wysokość kar, które należało orzec za zbiegające się przestępstwa. Należało zatem rozważyć, którą z zasad - absorpcji, kumulacji czy asperacji zastosować.

Sąd Najwyższy zwraca uwagę w swoim orzecznictwie, że aczkolwiek przepisy rozdziału 60 kodeksu postępowania karnego nie zawierają wprost przepisów zakazujących pogarszania sytuacji skazanego przy wymierzaniu wyrokiem łącznym nowej kary łącznej to winno uwzględniać się, że ratio legis instytucji kary łącznej (wyroku łącznego) polega na tworzeniu korzystniejszej sytuacji prawnej dla skazanego (wyrok SN z dnia 28 maja 1997 roku, sygn. akt IV KKN 123/97, Prok. I Pr. 1997/11/14, i z dnia 18 stycznia 1996 r. sygn. akt II K RN 171/95, Prok. i Pr. 1996/7-8/6).

Sąd podzielił wyrażany w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że zasadę absorpcji czy kumulacji, jako rozwiązania skrajne, powinny być rozstrzygnięciami raczej o charakterze wyjątkowym (wyrok SN z dnia 02. 12.1975 r. sygn. akt Rw. 628/75, OSNKW 1976, z. 2, poz. 33).

Za tym stanowiskiem stały przede wszystkim bardzo dobra opinia o skazanym z jednostki penitencjarnej (k. 15v), zaś z drugiej strony dotychczasowa niepoprawna postawa społeczna.

Gdyby kary wymienione w pkt 1 i 2 były wykonywane po kolei, okres ten wynosiłby 1 rok i 2 miesiące pozbawienia wolności. Zatem w przekonaniu sądu orzeczona kara łączna 10 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych czynów, zaś jej dolegliwość nie przekracza stopnia zawinienia skazanego i spełni swe cele w zakresie prewencji generalnej oraz indywidualnej, a także właściwie będzie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

O kosztach procesu postanowiono jak w pkt V i VI części dyspozytywnej wyroku.